

внимателно, Гусъ започнѣлъ да гледа съ по-добро око на Виклифа и поученія-та му.

Твърдѣ чудно е, че поученія-та на Виклифа, които едва ли намѣрихъ отзвѣвъ въ Англіи и въ другы-тѣ страны на Европѣ, сѣ были тѣй радостно пріеты отъ Чехы-тѣ, защото ный нами-рамы че въ него врѣме много Виклифовы списанія сѣ были распръснѣты изъ Чешско. До нѣйдѣ си това е произлѣзло отъ брачны-тѣ свръз-скы, които сѣ свръзвали Англійскыя царскый дворъ съ Чешскыя — царица Анна, Вацлавова сестра, была жена на Ричарда II; но то служи такожде и за доказателство че почва-та за едно религіозно движеніе е была по-приготовена въ Чехіи отколкото въ нѣкои другы Европейскыя страны. Мжно е, обаче, да ся опрѣдѣли до колко Гусъ е заелъ отъ Виклифа, защото съ нѣкои отъ Виклифовы-тѣ мнѣнія Гусъ никакъ не ся е съгласявалъ; и когато непріятелы-тѣ му го укорявахъ че е слѣпъ послѣдователь на Виклифа, той имъ отговаряше че бы отхверлилъ всеко поученіе — было то проповѣдвано отъ Виклифа или отъ нѣкой ангель отъ небо-то — което е противно на Священно-то Писаніе.

Дѣйствително-то поприще и нетинна-та слава на Гуса захваща въ 1402, когато го назначихъ проповѣдникъ въ Витлеемскы-тѣ чърквы. Тѣзи чърква бѣше съградена отъ единъ Чешскый боляринъ съ цѣль да могатъ Пражскы-тѣ жители да слушатъ проповѣдваніе-то на Слово-то Божіе по ма-